

This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

bdd2b5b1a0754e6f79a0726a518214c236570f3cd70530c38912c2f03f2e7429

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.

اقتدار اقتصادی - تعداد فیش : 37 ، تعداد مقاله : 0

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1392/05/15

اینکه ما روی علم تکیه میکنیم، فقط به جهت احترام آرمانی به علم نیست - که البته این خودش يك نقطه‌ی مهمی است؛ اسلام برای علم ارزش ذاتی قائل است - لیکن علاوه بر این ارزش ذاتی، علم قدرت است. يك ملت برای اینکه راحت زندگی کند، عزیز زندگی کند، با کرامت زندگی کند، احتیاج دارد به قدرت. عامل اصلی که به يك ملت اقتدار میبخشد، علم است. علم، هم میتواند اقتدار اقتصادی ایجاد کند، هم میتواند اقتدار سیاسی ایجاد کند، هم میتواند آبرو و کرامت ملی برای يك ملت در چشم جهانیان به وجود بیاورد. يك ملت عالم، دانا، تولید کننده علم، در چشم جامعه بین‌المللی و انسانها طبعاً با کرامت است. پس علم علاوه بر کرامت ذاتی و ارزش ذاتی، این ارزشهای بسیار مهم اقتدارآفرین را هم دارد.

بیانات در دیدار جمعی از پژوهشگران و مسئولان شرکتهای دانش‌بنیان 1391/05/08

تحصیل ثروت از راه فروش منابع تمام‌شدنی مثل نفت و امثال نفت، رونق نیست، پیشرفت نیست؛ این خودگولزدن است. ما در این دام افتادیم. باید اقرار کنیم، قبول کنیم که این يك تله است، يك دام است برای ملت ما. ما دچار خام‌فروشی شدیم. يك واقعیتی برای ما به ارث گذاشته شد، کشور هم به آن عادت داده شده است. البته در این سالها سعی شده که یک مقداری این اعتیاد مضر برای کشور، کنار گذاشته شود، لیکن به طور کامل پیش نیامده. ما باید اول اعتقاد پیدا کنیم که باید کشور به جانی برسد که بتواند با اختیار، هرگاه اراده کرد، سرچاهای نفت خودش را ببندد؛ ما باید به این باور برسیم. این حالا مسئله نفت است. خام‌فروشی‌ها در بخشهای مختلف مواد خام و معدنی همچنان وجود دارد؛ و این یکی از ضعفهای ماست، یکی از مشکلات کشور ماست. ما اگر بخواهیم از این وضعیت نجات پیدا کنیم، بخواهیم به رشد اقتصادی حقیقی نائل شویم، راهش تکیه به علم است؛ این هم از راه تقویت همین شرکتهای دانش‌بنیان، عملی است. ما باید به این سمت برویم. البته کارهایی که انجام گرفته، کارهای بازرشی است. گزارشی که معاون محترم رئیس‌جمهور دادند - که البته من اطلاع نسبتاً کاملی از آنچه که انجام گرفته، قبلاً در ضمن گزارشهای مکتوب به دست آوردم - بسیار دلگرم‌کننده است؛ نشان‌دهنده این است که دستگاه‌های ما بحمدالله تلاششان در این زمینه خوب است؛ منتها نگاه کنیم، ضعفها را در بخشهای مختلف شناسایی کنیم و سعی کنیم این ضعفها را برطرف کنیم. اگر ما ان‌شاءالله بتوانیم بنیانگذاری کارهای اقتصادی بر پایه دانش را پیش ببریم و به وجه غالب اقتصاد کشور تبدیل کنیم، این نه تنها به کشور قدرت اقتصادی خواهد داد، بلکه قدرت سیاسی هم خواهد داد، قدرت فرهنگی هم خواهد داد. وقتی یک کشوری احساس کرد که با علم خود، با دانش خود میتواند زندگی خود را و ملت خود را اداره کند و به دیگر ملتها خدمت برساند، احساس هویت میکند، احساس شخصیت میکند؛ این درست همان چیزی است که ملتهای مسلمان امروز به آن احتیاج دارند.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانجات تولیدی داروپخش 1391/02/10

ما تا به کار ایرانی و سرمایه‌ی ایرانی احترام نگذاریم، تولید ملی شکل نمیگیرد؛ و اگر تولید ملی شکل نگیرد، استقلال اقتصادی این کشور تحقق پیدا نمیکند؛ و اگر استقلال اقتصادی یک جامعه‌ی تحقق پیدا نکند - یعنی در مسئله اقتصاد توانست خودش تصمیم بگیرد و روی پای خود بایستد - استقلال سیاسی این کشور تحقق پیدا نمیکند؛ و اگر استقلال سیاسی یک جامعه‌ی تحقق پیدا نکند، بقیه حرفها، جز حرف، چیز دیگری نیست. تا یک کشور اقتصاد خود را قوی نکند، پایدار نکند، متکی به خود نکند، مستقل نکند، نمیتواند از لحاظ سیاسی و فرهنگی و غیره تأثیرگذار باشد. کشور ما به اقتصاد قوی و پایدار احتیاج دارد. من از سه سال یا چهار سال قبل، در سخنرانی‌های عمومی و بزرگ، به ملت‌مان، به عزیزان‌مان، به جوانان‌مان، به مسئولان‌مان تذکر دادم و گفتم بدانید توطئه دشمن، امروز متوجه به اقتصاد ماست. حالا ملاحظه میکنید؟ می‌بینید که نشانه‌های این توطئه بزرگی که برایش برنامه‌ریزی کردند، یکی پس از دیگری دارد ظاهر میشود.

البته شما ملت ایران، با همان عزم راسخی که مانعهای دیگر را از سر راه برداشتید، ان‌شاءالله این مانع را هم از سر راه برمی‌دارید. این همت را کارگر بکند، سرمایه‌گذار بکند، مدیران دولتی بکنند، مدیران بخش خصوصی بکنند؛ آحاد مردم هم در مصرف تولید داخلی و تولید ملی، عزم راسخ خودشان را نشان بدهند.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانجات تولیدی داروپخش 1391/02/10

کارهای اساسی باید بشود. خوشبختانه مشغول شده‌اند. همین طور که دوستان مسئول در دولت محترم اطلاع دادند، از اول سال، نشست‌هاشان، برنامه‌ریزی‌هاشان، تبادل‌نظرهاشان متوجه این مسئله شده است؛ من هم تأکید میکنم. موانع را باید بردارند. برای اینکه تولید ملی شکل بگیرد و اقتصاد داخلی استحکام و پایداری خودش را پیدا کند، همه باید تلاش کنند؛ مسئولین هم در درجه اول باید تلاش کنند؛ چه در قوه مجریه، چه در قوه مقننه و چه در قوه قضائیه. گاهی کار ممکن است به قوه قضائیه منتهی شود. جریان سالم و مورد توجه و دقت در اقتصاد کشور و در کار و تولید و سرمایه‌گذاری کشور، احتیاج دارد به مراقبت همه‌ی قوا با یکدیگر. از ابعاد مختلف، کارهای گوناگونی باید انجام بگیرد: مسئله تقویت مهارتها در محیط کار، مسئله نگرشهای درست مدیریتی، مسئله توانمندسازی نیروی کار، مسئله ایجاد احساس امنیت؛ هم برای کارگر، هم برای سرمایه‌گذار - یعنی برنامه‌ها، قوانین و مقررات باید جوری باشد که هم کارگر احساس امنیت کند و خاطرجمع باشد، هم سرمایه‌گذار احساس امنیت کند - مسئله مواجهه درست با اخلاقیات اقتصادی. یکی از اخلاقیات اقتصادی، مسئله قاچاق است. یکی از اخلاقیات اقتصادی، سوءاستفاده‌های گوناگون از سرمایه‌های ملی است؛ از ذخائر متعلق به مردم در بانکهای کشور است. کسانی با یک نامی از تسهیلات استفاده میکنند، اما در جای دیگری مصرف میکنند؛ این خیانت است، این دزدی است. گاهی دزدی از کیسه‌ی یک نفر است، گاهی دزدی از کیسه‌ی یک ملت است؛ این سنگین‌تر است. با این اخلاقیات باید مواجهه بشود.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال 1391/01/01 ۹۱

یک عرصه مهم اقتصادی دیگر که در سال 90 با همت این ملت انجام گرفته است، عرصه علم و فناوری است. علم و فناوری یکی از پایه‌های اقتدار اقتصادی یک ملت است. يك ملت با داشتن دانش پیشرفته، فناوری پیشرفته، هم به ثروت میرسد، هم به استغنا سیاسی میرسد، هم آبرومند میشود، هم دستش قوی میشود. به خاطر کلیدی بودن مسئله پیشرفت علم و فناوری، من نسبت به این مسئله حساسم. از راه‌های مختلف، کانالهای مختلف، گزارشهای متفاوتی را تقریباً به طور مستمر دریافت میکنم و میتوانم به شما قاطعانه عرض کنم که سطح پیشرفتهای کشور بسیار بیشتر از آن چیزی است که تاکنون به اطلاع مردم رسیده است.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال 1391/01/01 ۹۱

بهانه‌ی دشمنی در اوقات مختلف متفاوت است. از وقتی مسئله هسته‌ای مطرح شده است، بهانه‌ی دشمنی‌ها مسئله هسته‌ای است. البته میدانند و اعتراف هم میکنند که ایران دنبال سلاح هسته‌ای نیست. واقع قضیه هم همین است. ما به دلایل خودمان، به هیچ‌وجه دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم؛ نه تولید کردیم و نه تولید خواهیم کرد؛ این را میدانند، اما یک بهانه است. يك روز این مسئله بهانه است، يك روز حقوق بشر بهانه است، يك روز فلان مسئله داخلی بهانه است؛ اما همه‌ی اینها بهانه است. مسئله اصلی چیست؟ مسئله اصلی، حراست مقتدرانه‌ی نظام اسلامی از ثروت عظیم نفت و گاز در این کشور است. امروز و فردا - مثل دیروز - اقتدار اقتصادی و سیاسی و به تبع آن، اقتدار علمی و نظامی، متوقف است به انرژی، به نفت. تا ده‌ها سال دیگر، دنیا محتاج نفت و گاز است؛ این يك مطلب مسلم است. استکبار و قدرتها

استکباری میدانند که رگ حیاتشان به نفت و گاز وابسته است. آن روز که نتوانند این نفت ارزان را به دست بیاورند، آن روز که مجبور باشند برای تهیه نفت و گاز امتیاز بدهند و از زورگوئی دست بردارند، آن روز برای آنها مصیبت بار است.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال 1391/01/01

اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق ببخشیم، مسئلهی تورم حل خواهد شد؛ مسئلهی اشتغال حل خواهد شد؛ اقتصاد داخلی به معنای حقیقی کلمه استحکام پیدا خواهد کرد. اینجاست که دشمن با مشاهدهی این وضعیت، مایوس و ناامید خواهد شد. وقتی دشمن مایوس شد، تلاش دشمن، توطئهی دشمن، کید دشمن هم تمام خواهد شد.

خطبه‌های نماز جمعهی تهران 1388/06/20

جوانهای عزیز! این کشور مال شماست، فردا متعلق به شماست. یک نظام مقتدر-چه اقتدار علمی، چه اقتدار سیاسی، چه اقتدار اقتصادی، چه اقتدار اطلاعاتی، چه اقتدار تحرک در مناطق گوناگون جهان و اقتدار بین‌المللی- مایهی عزت شماست، مایهی افتخار شماست و شما باید برای تکمیل و متمم چنین نظامی تلاش کنید و احساس وظیفه کنید. جوانها وظیفه دارند.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان در دانشگاه علم و صنعت 1387/09/24

سیاستهای استکبار، سیاستهای آمریکا، سیاستهای شبکهی صهیونیستی عالم که آماج اولش برای دشمنی، به دلایل روشن، جمهوری اسلامی است، نمی‌توانند جمهوری اسلامی را از پا در بیاورند. نه فقط نمی‌توانند از پا در بیاورند، نمی‌توانند کند کنند. ما می‌توانیم با سرعت حرکت خودمان را پیش ببریم. البته منتظر توطئهی دشمن هستیم. این توطئه‌ها ادامه پیدا خواهد کرد، تا یک مقطعی؛ آن مقطع عبارت است از اقتدار همه‌جانبه‌ی کشور که این، کار شما دانشجویها، کار شما نسل جوان است. آن وقتی که توانستید کشور را به اقتدار علمی و به اقتدار اقتصادی برسانید و آن وقتی که توانستید عزت علمی را برای کشور فراهم کنید، آن روز البته توطئه‌ها کم خواهد شد؛ مایوس خواهند شد. تا وقتی به آن نقطه نرسیده‌ایم، منتظر توطئه‌ها باید بود و آمادهی مقابله با این توطئه‌ها باید بود. و این شاء الله هر روزی که بگذرد، شما قوی‌تر خواهید بود، دشمن شما ضعیف‌تر خواهد شد و آن روزی که پیروزی نهائی نصیب ملت بشود، این شاء الله روز دوری نخواهد بود.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های شیراز 1387/02/14

یکی از سیاستهای رهبران آمریکا همین است که برای اینکه مشکلات درونی، تبعیض‌هایی که وجود دارد، اختلاف طبقاتی‌های عجیبی که وجود دارد، گرفتاری‌های فراوانی که مردم آمریکا دارند، برای اینکه مردم را از این مسائل منصرف کنند، همیشه یک دشمنی در بیرون لازم دارند. این را فهمیده‌ایم و اطلاع داریم؛ اما مسئلهی بزرگ کردن ایران یک مسئلهی بنیانی است در تفکر سیاستمداران سلطه در آمریکا؛ حقیقتاً همین‌طور است. قوام آنها به تجاوزطلبی و به سلطه و دست‌اندازی به اینجا و آنجا دنیاست. دولت‌ها را قانع کردند، ملت‌ها را هم ساکت کردند. تنها پرچمی که در مقابل آنها ایستاده است، دولت و ملت بدون تفاوت کجاست؟ جمهوری اسلامی. آحاد مردم و دولت، همراه آنها؛ و رئیس‌جمهور، همراه آنها؛ و مسئولین کشور، همراه آنها، بدون تقیه ظلم را نفی می‌کنند، تبعیض را نفی می‌کنند، دست‌اندازی را نفی می‌کنند؛ این خطر بزرگی است برای آن قدرتی که به درون حصارهای ملی خودش، خودش را محدود نمی‌کند. چون فریاد این ملت، قیام این ملت برای ملت‌های دیگر بیدارکننده است، هشداردهنده است، کم‌اینکه بوده تا حالا؛ کم‌اینکه این بیداری به وجود آمده است. خوب، این‌ها احساس خطر می‌کنند. همه‌ی تلاششان را هم گذاشته‌اند، ولی با همه‌ی این‌ها ملت ایران، شما جوانان، شما دانشجویان می‌توانید در مقابل همه‌ی این‌ها بایستید و بر همه‌ی این‌ها غلبه پیدا کنید؛ اما شرایطی دارد. ما امروز از بیست سال قبل، از سی سال قبل خیلی جلوتریم، تجربه‌مان بیشتر است، مدیریتی‌مان قوی‌تر است، توانائی‌های علمی ما بمراتب جلوتر است، قدرت تحرک اقتصادی‌مان بمراتب از آن روز بیشتر است، تصورات ما از پیشرفت نسبت به آن روزها خیلی بهتر است.

پیام نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت حلول سال 1387/01/01

خوشبختانه مسئولین کشور عزت ملی را کاملاً در نظر دارند و می‌دانند که در مقابل زیاده‌خواهی دشمنان، راه نجات تسلیم شدن و عقب‌نشینی کردن نیست؛ اگر دشمن زورگوئی و زورگیری می‌کند، باید در مقابل دشمن ایستاد و پیشرفت کرد. علاج ملت ایران در کسب اقتدار است؛ این اقتدار فقط به معنای اقتدار نظامی نیست؛ باید اقتدار علمی، اقتدار اقتصادی، به دست آوردن قدرت اخلاقی و اجتماعی و بالاتر از همه‌ی این‌ها اقتدار معنوی و روحی- که از اتکال به خداوند متعال برای یک ملت حاصل می‌شود- هم کسب کنیم. اگر بخواهیم در صحنهی قدرت‌بازی ملت ایران پیش برویم و به هدفهای خود دست پیدا کنیم، ملت و دولت باید به یکدیگر دست دوستی و همکاری کامل بدهند؛ همچنانی که بحمد الله ملت همواره پشتیبان مسئولان بوده است، باید این پشتیبانی- هرچه بیشتر- ادامه پیدا کند و ملت و دولت با یکدیگر همکاری کنند. فشردهای گوناگون ملت ایران، قشر عالمان و فرزندان و محققان، قشر دانشجویان، قشر کارگران و کشاورزان، قشر سرمایه‌گذاران و کسانی که قادرند با سرمایه‌گذاری خود ملت را به پیش ببرند، مدیران بخش‌های گوناگون مؤسسات دولتی و غیر دولتی، همه‌ی این‌ها باید احساس بکنند که بار سنگین پیشرفت کشور بر دوش آنهاست و تکلیفی است الهی و مردمی و نتایج انجام این تکلیف عاید همه خواهد شد و همه- و بیش از همه، خود آن کسانی که این تکلیف را به بهترین وجهی انجام داده‌اند- از آن سود خواهند برد.

بیانات در دیدار معلمان 1386/02/12

کشور در حال یک تحرک جدی به سمت جلوس است؛ هم از لحاظ علمی، هم از لحاظ سیاسی، هم از لحاظ نظامی و هم از لحاظ استحکام بنیه‌های اقتصادی. نظام اسلامی در عمل دارد نشان می‌دهد که یک نظام ریشه‌دار، اثرگذار و دارای اقتدار درون‌زاست؛ نه اقتداری که بعضی از کشورهای بیچاره و سیاستمداران نگویند دارند، که ناشی از حمایت فلان قدرت و بهمان قدرت است؛ نه، اقتدار نظام سیاسی جمهوری اسلامی، اقتدار درون‌زاست؛ مثل یک کوه که بیش از آن مقداری که از کوه دیده می‌شود و در زیر زمین، ریشه‌های آن کوه است؛ نظام اسلامی دارد نشان می‌دهد که این‌گونه است و روز به روز هم در این جهت جلو رفته است. ما داریم به سمت جلو حرکت می‌کنیم و حرکت هم حرکت آرامی نیست؛ حرکت سریعی است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1386/01/17

در فلسطین هم قدرتهای استکباری شکست خوردند. چه کسی می‌توانست باور کند که یک سازمان مبارزی که شعار او مقابله با رژیم صهیونیستی است، در میان فلسطینی‌ها قدرت بگیرد؟! چه کسی می‌توانست باور کند که تهاجم نظامی به لبنان به وسیلهی یک گروه مبارز مؤمن از جان گذشته، به طور فضاحت‌آمیزی شکست بخورد، که در جنگ سی‌وسه‌روزه‌ی لبنان دیده شد؟! چه کسی باور می‌کرد که آمریکا با همه‌ی تلاشی که در عراق کرد و با گسیل آن همه نیرو، نتواند مقاصد خود را بر ملت عراق تحمیل کند و عراق را مدخلی قرار بدهد برای سیطره‌ی بر کلّ منطقه‌ی عربی خاورمیانه و بازی کردن با ملتها و دولت‌های این منطقه؟! ولی این‌ها اتفاق افتاد. در همه‌ی این موارد، طرفی که شکست خورد، همان طرفی بود که به حسب ظاهر، از اقتدار نظامی و اقتدار ظاهری و پول و قدرت اقتصادی و سیاسی برخوردار بود. این هم یک حقیقتی است.

بیانات در دیدار استانداران سراسر کشور 1384/12/08

کسانی که چالش عمده‌ی نظام با آنهاست، مصلحت خودشان را در چه می‌بینند؟ آمریکا مصلحت خودش را در ایران، با سرپا بودن نظام جمهوری اسلامی، در چه وضعیتی می‌بیند؟ او، مصلحت خودش را در ایجاد اختلاف و از بین بردن این یکپارچگی‌ای که امروز شما در مردم مشاهده می‌کنید و در متوقف کردن حرکت علمی کشور، می‌بیند؛ چون علم و دست برتر علمی، راز پیشرفت هر کشوری در اقتدار اقتصادی، سیاسی، نظامی و روحیه‌ای است.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه امام صادق (علیه‌السلام) 1384/10/29

امروز کسانی در دنیا زور می‌گویند، خلاف قوانین بین‌المللی رفتار می‌کنند، وقیحانه‌ترین موضع را در دنیای تعامل بین‌المللی انسان‌ها ملت‌ها و دولت‌ها- می‌گیرند و خجالت هم نمی‌کشند؛ سرشان را هم بالا می‌گیرند. چرا؟ چون قدرت دارند؛ قدرت اقتصادی و سیاسی- که از اقتصادی ناشی می‌شود- و بالاتر از همه‌ی این‌ها، قدرت علمی، که

منشأ همه‌ی این‌هاست؛ یعنی منشأ قدرت اقتصادی و سیاسی‌شان هم قدرت علمی است. ما این طرف دنیا حرف‌های حق زیادی داریم؛ حرفمان را شجاعانه می‌زنیم، منطقمان را در صحنه‌های روبرویی منطقی هم اثبات می‌کنیم، در عمل هم البته چون توفیق الهی شامل حال این ملت شده و ایمان دارد، به قدر ایمان خودش، پیشرفت می‌کند؛ یعنی نتوانسته‌اند هم به آرزوهای خودشان در مورد این ملت برسند؛ اما احتیاج به یک چیز دیگری هم داریم و آن، عبارت است از «قدرت بین‌المللی»، تا بتوانیم این راه را بی‌دغدغه، درست، به طور کامل، همه‌جانبه و بی‌کم‌وکاست و کاست ادامه دهیم و به اهداف و آرمان‌هایمان برسیم. این قدرت را -قدرت اقتصادی، سیاسی و نفوذ فرهنگی- چطور به دست آوریم؟ پایه و مایه‌ی همه‌ی این‌ها، قدرت علمی است! یک ملت، با اقتدار علمی است که می‌تواند سخن خود را به گوش همه‌ی افراد دنیا برساند؛ با اقتدار علمی است که می‌تواند سیاست برتر و دست‌والا را در دنیای سیاسی حائز شود. اقتصاد هم به دنبال این‌ها به دست می‌آید؛ پول تابع توانایی‌هاست. امروز این‌طور است؛ علم را می‌شود به پول تبدیل کرد و از لحاظ اقتصادی هم قوی شد. این، جایگاه علم است. ما از علم عقب مانديم. نه فقط در دوران پنجاه‌ساله‌ی منحوس پهلوی -که البته در این دوران، از لحاظ عمق علمی، پدر این مملکت را در آوردند- حالا خود تحلیل این مسئله، یک تحلیل تاریخی- اجتماعی است و یک مسأله‌ی مهمی است- بلکه از قبل از آن. دوران قاجاریه و پهلوی مظهر این عقب‌ماندگی علمی است. ما حالا داریم تلاش می‌کنیم که بتوانیم این درّه‌ی وسیع را پُر کنیم. وظیفه‌ی دانشگاه -نه فقط دانشگاه امام صادق؛ مطلق دانشگاه- در این کشور، این است که این درّه‌ی علمی را پُر کند. هرچه می‌توانید، علم بیاموزید.

بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش 1384/09/30

امروز دیو مهیب و نفرت‌انگیز سلطه، ملتها را تهدید می‌کند. این تهدید، فقط متوجه ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی نیست؛ متوجه همه‌ی دنیاست؛ متوجه اصل و اساس انسانیت است. شما ببینید امروز مرکز استکبار- یعنی نظام ایالات متحده‌ی آمریکا- با ارزشهای انسانی و با انسان‌ها چه می‌کند؛ هتک حرمت و حیثیت انسان‌ها، گرفتن جان انسان‌ها، نابود کردن هویت ملی انسان‌ها برای آن‌ها کاری عادی و معمولی شده، طوری که زشتی آن را احساس نمی‌کنند. ملتها در مقابل یک چنین مجسمه‌ی خیانت و شرارت چه باید بکنند؟ آیا ملتها باید تسلیم شوند و سرنوشت و هویت و آینده‌ی خودشان را به دست مهاجمانی بسپردند که هیچ رادع و مانعی از اخلاق و دین و شرف جلوی آن‌ها را نمی‌گیرند؟ می‌بینید که دست‌آموزهای استکبار در فلسطین چه می‌کنند. دیدید در عراق و افغانستان، مزدوران مسلح آمریکا و انگلیس چه کردند و چه می‌کنند. قبل از این هم در نقاط مختلف دنیا، هرجا که توانسته‌اند، بار سنگین وجود خود و شرارت خودشان را تحمیل کرده‌اند. ملتها چه باید بکنند؟ ملتها هیچ راهی بجز قوی شدن، اعتماد به نفس، توکل به خدا و توکل به نیروی ذاتی خود ندارند؛ ملتها باید خودشان را قوی کنند. این قوی شدن فقط از جنبه‌ی نظامی نیست؛ ملتها باید اراده، اقتصاد، دانش و پیشرفتهای گوناگون خود را پی‌درپی قوی کنند؛ اما تقویت نیروی دفاع از هویت و مرزهای یک ملت، یکی از مهم‌ترین‌هاست، که امروز نیروهای مسلح ما این وظیفه را به عهده گرفته‌اند.

بیانات در دیدار رئیس بانک توسعه‌ی اسلامی 1384/01/17

امروز این یک واقعیت بزرگ است که مسلمین در عالم، مجموعه‌ی تعیین‌کننده هستند؛ یا بگوئیم امت اسلامی می‌تواند یک مجموعه‌ی تعیین‌کننده در انعقاد و شکل‌دهی سیاست‌های جهانی و حرکت عمومی بشریت باشد. دورانی طولانی تلاش شده است که مسلمانان را دایره‌ی تحرک اساسی دنیا و زندگی بشری، از علم، از پیشرفت اقتصادی، از قدرت بین‌المللی و قدرت تأثیرگذاری سیاسی و اقتصادی کنار بمانند و به صورت یک مجموعه‌ی کم‌خاصیت و بی‌اثر در بیاورند. حد اقل دو قرن برای این کار سرمایه‌گذاری و تلاش شده و هنوز هم این تلاش ادامه دارد. این، ظلم بزرگی به مسلمین عالم و امت اسلامی بوده است.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در اجلاس بانک توسعه اسلامی 1383/06/25

مسأله‌ی بازار مشترک بسیار مهم است. امروز شما می‌بینید که بلوکهای اقتصادی مقتدری در گوشه و کنار دنیا کار و تلاش می‌کنند و سود می‌برند. دنیای اسلام هم می‌تواند با همکاری، یک بلوک مقتدر اقتصادی به وجود بیاورد.

بیانات در دیدار جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی 1383/04/01

در باره‌ی مسأله‌ی علم و تحقیق باید بگوئیم که عمده‌ی موضوعهایی که قدرتهای سلطه‌گر در نظام سلطه‌ی جهانی برای حفظ این رابطه‌ی سلطه‌گر و سلطه‌پذیر رویش تکیه می‌کنند، سه موضوع است: سلطه‌ی فرهنگی، سلطه‌ی اقتصادی، سلطه‌ی علمی. لازمه‌اش هم این است که نگذارند آنطرف سلطه‌پذیر یا آن کسی که سلطه بر او تحمیل شده، در این سه زمینه به استقلال و به خودباوری و به پیشرفت برسد؛ نه در زمینه‌ی مسائل فرهنگی، شامل ایمان و اعتقاد و فرهنگی به معنای خاص؛ ارزشها و هدفها و جهت‌گیریها؛ نه در زمینه‌ی اقتصادی، و نه در زمینه‌ی علمی.

کشورهای تحت سلطه هرگز یک اقتصاد درست و حسابی نداشته‌اند. گاهی یک رونق ظاهری داشته‌اند، که می‌بینید در بعضی از کشورهای تحت سلطه رونق ظاهری دارند؛ اما ساخت اقتصادی خراب است؛ یعنی اگر یک شیر را رویشان ببندند؛ یک حساب را مسدود کنند، یا تصرف اقتصادی کنند، همه چیز فروخواهد ریخت و نابود خواهند شد. شما دیدید که یک سرمایه‌دار توانست چند کشور آسیای جنوب شرقی را در مدت دو سه ماه به ورشکستگی برساند؛ آن هم دو سه کشوری که توسعه‌ی نسبتاً خوب و رونق اقتصادی داشتند. رئیس یکی از همین کشورها در همان روزها به‌مناسبتی به تهران آمده بود و با بنده ملاقات کرد و گفت همین قدر به شما بگویم که ما در یک شب بکلی فقیر شدیم! یک سرمایه‌دار آمریکایی، یهودی مثل نخعی که به‌یکباره می‌کشند و یک بنا؛ بنای عروسکی، روی هم می‌ریزد، عمل کرد و یک نخ را کشید و همه چیز را به هم ریخت. آمریکاییها آنجایی که لازم داشتند، پنجاه، شصت میلیارد تریق کردند- پنجاه میلیارد به یکی، سی میلیارد به یکی دیگر- اما آنجایی که لازم نداشته باشند، تریق نمی‌کنند و آن کشور را به خاک سیاه می‌نشانند. البته تریق کردن یعنی اینکه دوباره همان ساخت عروسکی را به شکل دیگری برآ کنند. به‌هرحال، نمی‌گذارند اقتصاد این کشورها استحکام پیدا کند.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1382/11/24

ملت بزرگ ایران! بدانید اگر ایستادگی و حضور شما در صحنه نبود، نظام جمهوری اسلامی و هیچ‌کدام از مسئولان، یک سال هم نمی‌توانستند مقاومت کنند. اراده‌تان را مستحکم نگه دارید و حضور و وحدت خود را حفظ کنید. می‌بینیم و می‌دانیم که ملت ایران تا امروز همین‌طور عمل کرده است، بعد از این هم همین‌گونه خواهد بود؛ ملت ما ملت ممتازی است. در کنار این، باید مسئولان با کارآمدی و هوشیاری، تلاش عالمانه و دلسوزانه داشته باشند و مشکلات را یکی پس از دیگری حل کنند و این راه نیمه‌رفته را به پایان برسانند. هم از لحاظ علمی، هم از لحاظ سیاسی و هم از لحاظ اقتصادی، این ملت باید روز به روز خود را قوی‌تر کند؛ این راه علاج ملت ایران است. بخشی از این کار به دست مردم است- که مردم عمل کرده‌اند و به فضل و حول و قوه‌ی الهی بعد از این هم عمل خواهند کرد- بخشی هم بر عهده‌ی مسئولان است که باید وظایف خود را درست بشناسند و عمل کنند. در این صورت دشمنیها دیگر اثر نخواهد کرد. البته بیگانگان فشار اقتصادی و سیاسی می‌آورند، اما بی‌فایده است. در کوتاه‌مدت ممکن است فشار اقتصادی علیه ملت ایران باشد، اما خودشان هم می‌دانند که در بلندمدت، هم به نفع ملت ایران است و هم به ضرر آنهاست. همین فشارها ملت ایران و دانشمندان و جوانان بااستعداد ما را به پیمودن راههای علمی و کشف راههای علمی پیچیده و دور از دسترس کشاند؛ بنابراین فشار اقتصادی تأثیری ندارد. تا شما در صحنه هستید، فشار سیاسی هم تأثیری ندارد.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1382/05/15

در برنامه، هضم نشدن در اقتصاد جهانی رعایت شود؛ این را توجه داشته باشید. من یکی دو بار دیگر هم تکرار کردم؛ پیوستن به سازمان تجارت جهانی از نظر من کاری است مثبت؛ اما هنگامی که ما زیرساخت‌های لازم را برای این کار داشته باشیم، که الآن این را نداریم. الآن برداشتن تعرفه‌ها و رفتن داخل سازمان تجارت جهانی، یعنی هضم شدن در یک اقتصاد برتر، بدون امکان رقابت؛ یعنی کم شدن و غرق شدن؛ یعنی همین تولید داخلی را هم که تا امروز با زحمت و خون دل فراهم شده، از دست دادن و نابود کردن. بله؛ سازمان تجارت جهانی میدان گسترده‌ای برای فعالیت است؛ اما باید قدرت شنا داشته باشیم. آن روز من گفتم این کار مثل این است که ما یک تیم فوتبال را

به مسابقات جام جهانی بفرستیم؛ درحالی که اعضای آن هیچ تمرینی نکرده باشند. نتیجه‌ی این کار این است که ما بیست تا گل می‌خوریم و برمی‌گردیم! ما باید آمادگی را فراهم کنیم و عجله هم نداشته باشیم. پنج سال دیگر شد، ده سال دیگر شد، دیر نمی‌شود. اول باید زیرساخت‌های اقتصادی مستحکم شود و ما خاطر جمع شویم، بعد با خیال راحت و با میل وارد صحنه شویم. الآن توصیه‌ی هضم شدن در اقتصاد جهانی، برای اقتصاد ملی و مستقل ما سم مهلکی خواهد بود.

بیانات در دیدار نمایندگان مجلس 1381/03/07

ما در جمهوری اسلامی به عنوان کسانی که متصدّی و متعهد یک تکلیف و وظیفه هستیم، چه تکلیفی داریم؟ اینکه می‌گویم ما متعهد و موظفیم، به خاطر این است که جمهوری اسلامی بر اساس یک فکر، یک آرمان و یک هدف بزرگ و والا و مقدّس به وجود آمده است و کسانی که معتقد به نظام جمهوری اسلامی و پیام انقلاب هستند، فکر نمی‌کنیم از این معنا تخلفی داشته باشند. ما فکر می‌کنیم یک وظیفه و تکلیف الهی و مسئولیت‌خداایی را انجام می‌دهیم. به همین دلیل است که بنده معتقدم اگر مسئولان- چه شما که در مجلسیید و چه آنهایی که در دستگاه‌های اجرایی کشورند- کاری را که بر عهده‌ی آنهاست، انجام دهند، ثوابش پیش خدای متعال از بسیاری از عبادات بالاتر است؛ چون این بنا برای اعلاّی کلمه‌ی حق و احیای کلمه توحید ساخته شده است. ما به عنوان کسانی که در این مجموعه چنین وظیفه‌ای داریم و این مسئولیت را احساس می‌کنیم، در مقابل این سیل جهانی باید مقاومت کنیم. البته واقعیت جهانی‌سازی هم یکی از بخشهای مهم و بارز همین سیل است. فعلاً مسأله‌ی اقتصاد مطرح است؛ اما گفته و ناگفته، نوشته و نانوشته، جهانی‌سازی در زمینه‌ی سیاست و فرهنگ هم حتماً وجود دارد و عمل می‌شود. آیا در مقابل این سیل می‌شود مقاومت کرد؟ ما معتقدیم بله، می‌شود مقاومت کرد؛ این وظیفه‌ی اصلی ماست.

مقاومت، تنها با استحکام بخشیدن به بنیانهای صورت می‌گیرد. هر سیل بنیان‌کنی وقتی به یک صخره‌ی استوار برسد، نمی‌تواند در آن اثر بگذارد. ما باید خود را استوار و مستحکم کنیم و بنیانهای فرهنگی و اقتصادی و سیاسی خود را استحکام ببخشیم. هر کاری که در جهت استحکام بخشیدن باشد، مقدّس و خوب و مورد اجر و ثواب الهی است. هر چیزی که در جهت متزلزل کردن این پایه‌ها و بنیانها باشد، بد است؛ این دیگر ربطی به جناح و حزب و گروه و تشکیلات ندارد. به نظر من معیار و ملاک، این است. برای اینکه ما بنیانهای سیاسی و اقتصادی و فرهنگی خود را مستحکم کنیم، پیش‌نیاز اولیّی قطعی ما، ایجاد وفاق و وحدت کلمه است. برای وفاق باید همه تلاش کنند. معنای وفاق این نیست که گروه‌ها و تشکیلات و جناح‌های گوناگون اعلام انحلال کنند؛ نه، هیچ لزومی ندارد. معنای وفاق این است که نسبت به هم خوش‌بین باشند؛ «رحماء بینهم» باشند؛ همدیگر را تحمّل کنند؛ در جهت ترسیم هدفهای والا و عالی و برای رسیدن به آنها به یکدیگر کمک کنند و از ایجاد تشخّج، بداخلاقی، درگیری، اهانت و متهم کردن بپرهیزند. امروز به نظر من وظیفه‌ی ما این است.

بیانات در دیدار نمایندگان مجلس 1381/03/07

به نظر من آنچه امروز وظیفه‌ی اصلی ماست، این است که در بخشهای سه‌گانه- یعنی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی- پایه‌ها را مستحکم کنیم. اگر پایه‌های فرهنگی بخواهد مستحکم شود، شرط اصلی این است که ایمان مردم به دین و موارث فرهنگی خودشان روز به روز استحکام پیدا کند و تضعیف نشود. ما نمی‌خواهیم در یک جزیره زندگی کنیم و فکر نمی‌کنیم در دنیای امروز می‌شود در یک جزیره زندگی کرد. ما می‌خواهیم مردم به موارث و ثروت فرهنگی خود بیالند و احساس حقارت نکنند. تلاش بعضیها این است که در مقابل ثروت فرهنگی مردم- که بسیار عظیم است- یک حالت کله‌گراری و بدهکاری به وجود آورند؛ این خطاست. ثروت فرهنگی ما بسیار عظیم است و بخش عمده‌ی آن، ایمان به خدا و اسلام و توکل به خدا و مفاهیم اسلامی است که بحمد الله در مردم ما کاملاً نافذ و راسخ است؛ بخشی از آن هم مربوط به مسائل فرهنگی ماست. اینها را باید قدر دانست و حفظ کرد. قوانین باید در این جهت باشد.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران 1380/02/28

مسائل اقتصادی، بسیار مهم است. ما از اقتدار ملی صحبت کردیم؛ همه هم قبول دارند؛ یعنی آحاد ملت و مسئولان کشور، اقتدار ملی را شعار و پرچمی می‌دانند که باید همه به آن توجه کنند. حقیقتش هم همین است؛ چون اقتدار ملی، اقتدار زید و عمرو نیست؛ اقتدار یک ملت و یک کشور است. این اقتدار چگونه به دست می‌آید؟ فرض بفرمایید یک رکن اقتدار ملی، اقتدار اقتصادی است؛ یعنی کشور از لحاظ اقتصادی بتواند پول ملی خودش را تقویت کند؛ در بازارهای اقتصادی دنیا حضور تأثیرگذار داشته باشد؛ در بهبود وضع اقتصادی کشور از امکانات خودش استفاده کند؛ فقر را در کشور ریشه کن و یا حد اقل کم کند و بتواند به عنوان یک کشور ثروتمند و غنی، در مقابل چشم دنیا، کارایی نظام خودش را نشان دهد. این می‌شود اقتدار اقتصادی، که مسئولان اقتصادی کشور موظفند این کارها را انجام دهند. اقتدار اقتصادی همچنین به معنای این است که در کشور، بیکاری وجود نداشته باشد؛ اشتغال وجود داشته باشد؛ تولید صنعتی و کشاورزی در حدّ مطلوب باشد؛ از منابع و معادن کشور به نحو بهینه استفاده شود. این هم اقتدار اقتصادی است که بخشهای گوناگون نسبت به آن مسئولیت دارند.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و پرسنل ارتش 1380/01/28

اقتدار ملی، هم زمینه‌ی نظامی دارد، هم زمینه‌ی اقتصادی دارد، هم زمینه‌ی سیاسی دارد، هم زمینه‌ی سازمانی دارد. در همه‌ی زمینه‌ها مسئولان می‌توانند کاری کنند که ملت احساس اقتدار کند. وقتی که دشمنی به مرز حمله می‌کند، اگر مسئولان دفاع از مرزها وظیفه‌ی خودشان را خوب به انجام رسانند، ملت احساس اقتدار می‌کند. هنگامی که سیاستمداران زورگوی جهانی با انواع بازیهای سیاسی خواستند بر کشور و ملتی چیزی را تحمیل کنند، اگر دستگاه سیاسی آن کشور توانست هوشیارانه و مدبرانه تحمیل دشمن را پس بزند، ملت احساس اقتدار می‌کند. وقتی که همه‌ی سرمایه‌اندوزان بین‌المللی سعی می‌کنند یک ملت و یک کشور را در چنبره‌ی اختاپوس اقتصادی خودشان درآورند و با نامهای فریبنده و به‌ناحق، منابع یک ملت را جذب کنند، اگر مسئولان اقتصادی کشور توانستند با تدبیر و هوشیاری و با سرعت عمل متناسب، تدابیر لازم را پیش گیرند و مانع از نفوذ پنجه‌ی دشمن در اقتصاد کشور شوند و اقتصاد ملی را شکوفا کنند، ملت احساس اقتدار می‌کند. اقتدار ملی یک مفهوم و مقوله‌ی کاملاً پیچیده و مرکب است که نه به معنای نظامیگری است و نه نظامیگری نبودن آن باید بهانه‌ای برای منزوی کردن کار نظامی شود. نظامیان هم به نوبه‌ی خود در اقتدار ملی شریکند. در یک مجموعه‌ی نظامی، اقتدار ملی با کارایی نظامی و رشد خُلقیات جوانمردانه در آنها، خود را نشان می‌دهد.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی 1380/01/01

اقتدار ملی یعنی چه؟ اقتدار ملی دست قدرت‌مندی است که مجموعه‌ی نیروهای فعال قوای سه‌گانه در تشکیل آن سهم دارند و باید وظیفه‌ی خودشان را با شجاعت و اقتدار و امید و بدون رودربایستی و با همکاری کامل انجام دهند. یک ملت اگر اقتدار ملی داشته باشد- اقتدار در زمینه‌ی اقتصاد، سیاست، فرهنگ و سازماندهی دولتی- مشکلات مادّی و معنوی‌اش حل خواهد شد. اگر فرضاً مسئولی در بخش امنیت، کار خود را خوب انجام دهد، مردم احساس عزّت و اقتدار می‌کنند. اگر مسئولی در بخش اقتصاد تلاش کند و کارآمدی خود را نشان دهد- پول ملی را تقویت کند، تورّم را مهار کند، در جامعه رونق اقتصادی به وجود آورد و طبقات محروم را از حقوقی که متعلق به آنهاست، برخوردار نماید- مردم احساس اقتدار و توانایی می‌کنند. خودشان را در آن مسئول، مشاهده و ملاحظه می‌کنند و او را مظهر خودشان به حساب می‌آورند. وقتی در عرصه‌ی بین‌المللی، مسئولان کشور، با عزّت و سربلندی و استغناء در مجامع جهانی شرکت می‌کنند و حرف حقّ خودشان را با شجاعت بر زبان می‌آورند و در معامله و مبادله‌ی با دولتها، منافع ملی را مدّ نظر می‌گیرند و مصالح را ملاحظه و به نفع کشور کار می‌کنند، ملت که در جریان این کارها قرار می‌گیرد، احساس اقتدار می‌کند.

نامه به سران قوای سه‌گانه و ابلاغ سیاستهای کلی نظام 1379/12/20

افزایش ظرفیت تولید صیانت‌شده‌ی نفت متناسب با ذخایر موجود و برخورداری کشور از افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل 1379/05/05

بحث من بر سر این نیست که ما حالا بیاییم دشمن را به طور مشخص با نشانه‌ها و با خصوصیات معرفی کنیم؛ نه. شناسایی دشمن دشوار نیست. آنچه مسلم است، این است که یک نظام سلطه‌ی جهانی وجود دارد که امروز در رأس آن، رژیم امریکاست. در گذشته دیگری بودند، ممکن است در آینده هم قدرتهای دیگری باشند. امروز امریکا منافع خودش را در دنیا تعریف کرده پنهانی هم نیست در مقالاتشان نوشته‌اند؛ در تحلیل‌های سیاسی‌شان، منافع خودشان را تعریف کرده‌اند. منافع آنها عبارت است از ایجاد

دنیای یک‌قطبی؛ یعنی در رأس مجموعه‌ی کشورهای عالم، دولتی به نام دولت امریکاست و در بدنه، انواع و اقسام دولتها هستند؛ بعضی دارای قدرت علمی و پیشرفتهای علمی و دارای توان نظامی‌اند؛ باید با آنها به نحوی ساخت و در معارضه‌ی با آنها، منافع آنها را بر منافع خود ترجیح داد این تحلیل امریکایی است دولتهایی هم هستند که از اقتدار نظامی یا اقتدار اقتصادی برخوردار نیستند؛ اسمهایی برای آنها گذاشته می‌شود؛ کشورهای در حال توسعه، کشورهای در اصطلاح قبلی جهان سوم. از همه‌ی فرصتهای این‌ها که می‌توان برای توسعه‌ی اقتدار امریکا استفاده کرد، باید استفاده کرد. اگر به انرژی آنها احتیاج داریم نفت آنها، گاز آنها باید راه را به سمت نفت و گاز آنها به هر کیفیتی باز کرد. اگر به بازار مصرف آنها احتیاج داریم، به هر کیفیتی که ممکن است، باید این راه را به سوی بازار مصرف آنها باز کرد. اگر به حضور سیاسی و اقتصادی در میان آنها نیاز است، باید این راه را گشود. اگر دولتهای مزاحمی در آن کشورها بر سر کارند، باید آن دولتها را کنار زد. اگر اندیشه‌های مزاحمی در آن کشورها وجود دارد، باید آن اندیشه‌ها را از فضای ذهنی جامعه زدود. اگر شخصیت‌هایی در آن کشورها هستند که می‌شود آنها را خرید، باید خرید. اگر نیروهایی در آن کشورها هستند که می‌شود از آنها به عنوان نیروی فشار علیه دولتهایی که با این سیاست مخالفند، استفاده کرد، باید خرج کرد و به کار برد. این سیاست استیکاری است. امروز امریکا این سیاست را دارد. یک روز انگلیس داشت؛ آن روزی که در شرق و غرب دنیا حاکمیت پادشاهی انگلیس تثبیت شده بود؛ در آسیا، در شبه قاره‌ی هند، در استرالیا، در کانادا و در جاهای دیگر. قبل از آن هم روسیه‌ی تزاری نسبت به همان منطقه‌ی محدودی که روی آن نفوذ و فشار داشت، این سیاست را اعمال می‌کرد. البته امروز ابزارها مدرنتر و وسایل پیشرفته‌تر شده است.

آیا این سیاست فقط علیه نظام جمهوری اسلامی است؟ نه. این سیاست همه جای است. ما در جمهوری اسلامی با این سیاست مواجهیم، دولتهای دیگر هم مواجهند؛ منتها دولتها متفاوتند. بعضی از دولتها و دولتمردان، مصلحت خودشان را در این می‌دانند که در مقابل این خواسته‌های افزون‌طلبانه تسلیم شوند؛ بعضی از دولتها برایشان منافع ملتها مطرح نیست و بعضی از دولتها از نفوذ و سلطه دستگاه‌های خبری و جاسوسی امریکا با همه وجود می‌ترسند.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل 1379/05/05

اگر فرض کنیم که رفع دشمنی ممکن باشد، فقط با اقتدار و عزت و استقلال ایران ممکن است؛ نه با ذلت، نه با احتیاج. اگر ایران اسلامی به همت شما جوانها و به همت این نسل رو به رشد امروز، مدارج علمی را طی کند و از لحاظ صنعت و صنعت برتر، فناوری و فناوری برتر و علمی که امروز مورد نیاز است، بتواند سهم وافر را به خودش اختصاص دهد که نتواند به او زور بگوید؛ بتواند قدرت نظامی خودش و پایه‌های اقتصادی کشور را مستحکم کند، بتواند این محرومیتها را برطرف کند، بتواند از منابع سرشار و غنی این کشور در همه جا بهره‌برداری کند، بتواند معرفت سیاسی را در آحاد مردم بالا ببرد، آنوقت ممکن است دشمنی آنها کم شود. بنابراین اگر ممکن باشد، آن روز ممکن خواهد بود.

اینکه بعضی بردارند طبق میل دل کارشناسان سیای امریکا، دماز نزدیکی و مذاکره و ارتباط بزنند و فضا را عادی‌سازی کنند، این بزرگترین توهین و خیانت به این مردم است. اگر قرار است سخن از رفع دشمنی دشمنان سوگندخورده بر زبان آورد، باید آن روزی باشد که این کشور از لحاظ اقتصادی پایه‌های خودش را مستحکم کرده باشد؛ محرومیتها را رفع کرده باشد؛ این نسبت بیکاری را از بین برده باشد؛ آینده‌ی جوانها را روشن کرده باشد؛ جوان تحصیل کرده و فارغ‌التحصیل دغدغه‌ی معاش و دغدغه‌ی کار نداشته باشد؛ از لحاظ مسائل فرهنگی این کشور بتواند هنرمندانی تربیت کند که برطبق منافع و مصالح ملی، سینمای کشور را اداره کنند؛ هنر کشور را اداره کنند؛ مطبوعات کشور را اداره کنند. اگر این‌طور شد، آنوقت نوبت این خواهد رسید که برای رفع دشمنی فکر کنیم؛ و الا در غیر آن صورت، هرگونه نزدیک شدن به دشمن، هرگونه نرمش نشان دادن در مقابل دشمن، تیز کردن آتش دشمنی و ستمگری دشمن است.

بیانات در دیدار جمعی از روحانیون 1377/02/02

تبلیغ دین و تبیین حقایق که وظیفه‌ی علما و مبلغین بزرگ اسلام است، امروز شامل همه‌ی اینهاست. اگر ما از لحاظ اقتصاد به بالاترین مقام برسیم و از لحاظ سیاست، همین اقتدار و عزتی را که امروز داریم، چند برابر کنیم، ولی اخلاقیات مردم ما، اخلاقیات اسلامی نباشد؛ در میان ما گذشت، صبر، حلم و خوش‌بینی نباشد، اساس کار از بین خواهد رفت. اساس کار، اخلاق است. همه‌ی اینها مقدمه‌ی اخلاق حسنه است بعثت لائتم مکارم الاخلاق حکومت اسلامی برای این است که انسانها در این فضا تربیت شوند، اخلاق آنها تعالی پیدا کند، به خدا نزدیک‌تر شوند و قصد قربت کنند.

بیانات در آغاز هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی 1376/09/18

اکنون از آتش‌سوزی مسجد الاقصی که به ولادت این سازمان انجامید، بیست و هفت سال می‌گذرد. شرایط جهان امروز، این سازمان را در معرض انتظارات جدی‌تری از گذشته قرار می‌دهد. این سازمان می‌تواند مظهر اتحاد حقیقی کشورهای مسلمان در مسائل و منافع مشترک آنان باشد. به نام اعضای خود سخن بگوید و مطالبه و اقدام کند و قدرت مالی و اقتصادی و سیاسی آنان را پشت سر خود داشته باشد. میان اعضای خود، رابط حل مشکلات باشد. آنجا که گرد آوردن همتها و کمکها برای یک کار بزرگ و یک هدف مشترک، نیازمند یک نقطه‌ی تلافی، یا یک عنصر هماهنگ‌کننده است، آن نقطه و آن عنصر باشد. آنجا که لازم است، داوری کند و آنجا که مفید است، اندرز دهد. امروز جهان اسلام باینکه در تجارت جهانی سهمی بسی کمتر از 20 که نسبت تقریبی اعضای آن به کلّ سکنه‌ی جهان است دارد، اما از همین مقدار هم آنچه مخصوص تجارت درونی میان کشورهای اسلامی است، درصدی بسیار پایین است. این سازمان می‌تواند نسبت به این مسأله‌ی مؤثر اقتصادی که در سیاست این مجموعه نیز مؤثر خواهد بود، نقش فعال ایجاد کند.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و کارکنان ارتش 1376/01/27

امریکا در یک تحلیل غلط و غیر واقعی مثل اغلب تحلیلهایی که راجع به ایران دارد این‌طور تصوّر کرده است که علت ایستادگی جمهوری اسلامی در مقابل او و اینکه نه در مقابل قوانین زورگویانه‌اش، نه در مقابل تهدیداتش، نه در مقابل پیغامهای گوناگونی که از طرق مختلف می‌دهد، نه در مقابل زبان نرم و چربش و نه در برابر زبان فحش و تهدیدش، تسلیم نمی‌شود و از مواضع خود کوتاه نمی‌آید و استوار ایستاده است، به خاطر پشت‌گرمی به اروپاست! تلاششان این شد که بلکه بتوانند بین ایران و اروپا فاصله بیندازند و به نظر من، حلقه‌ی ضعیف و غیر مؤثری در اروپا را انتخاب کردند که آن، حلقه‌ی آلمان است. آلمان، علی‌رغم قوت و پیشرفت اقتصادی و علمی‌اش، از جهات سیاسی ضعیف است و در مسائل مهم جهانی مثل مسأله‌ی خاورمیانه و غیره و مسائلی که همه در باره‌ی آلمان می‌دانند حضور ندارد و در ردیف دولتهای درجه‌ی اول اروپایی نیست. با ایران هم که ارتباطات دوجانبه‌ی نسبتاً قوی متقنی در این چند سال داشته است. به همین خاطر، این دولت را انتخاب نمودند و تلاش کردند که در این قضیه، آلمان را به دام بیندازند و موفق شدند. در واقع، آمریکا با کمک صهیونیستها، در این قضیه دولت آلمان را به دام انداختند و در تنگنا و در زاویه قرار دادند.

بیانات در دیدار رئیس جمهور و هیأت وزیران 1375/06/08

واقعاً در دوران جنگ، هنر بزرگ انقلاب این بود که بتواند کشور را همین‌طور حرکت دهد و راه ببرد. در دوران جنگ، هیچ فرصتی که قابل ذکر باشد، در مقیاس توقعات و نیازهای این کشور، برای ساخت زیربناها و تأمین زیرساخت‌های یک توسعه‌ی حقیقی و یک رشد واقعی اقتصادی و مادی، به وجود نیامد. در طول این مدّت چند سالی که ما بعد از جنگ می‌گذرانیم، خوشبختانه دولت موفق شده است در این زمینه، کارهای بزرگی را انجام دهد که حقیقتاً می‌توان این را امروز گفت که یک زیر ساخت مستحکم اقتصادی، در کشور به وجود آمده است.

من یادم است که اوایل بعد از جنگ، که در جلسات بازسازی، با مسؤولان کشور می‌نشستیم - آن وقت آقای رئیس جمهور محترم، رئیس مجلس بودند و بعضی از مسؤولان دیگر هم بودند - جزو آرزوهای ما، یکی همین بود که چندین سد ساخته شود، یک مقدار راه ساخته شود، تعدادی کارخانه‌های اساسی در زمینه پتروشیمی، در زمینه فولاد و ... به وجود آوریم. اینها واقعاً جزو آرزوهای بود که روی کاغذ می‌آوردیم و برای آن تلاش و کار می‌کردیم. امروز، بحمدالله آن آرزوها تحقق پیدا کرده و این کارها شده است. اینها هم آسان به دست نمی‌آید و واقعاً جز با کار خستگی‌ناپذیر و خستگی‌ناشناس و با مدیریتهای قوی و علاقه‌مند و بخصوص با مدیریت شخص آقای هاشمی - که واقعاً

ایشان در این زمینه خوب عمل کردند و مدیریت خوبی را بر دولت اعمال نمودند - این محصول به دست نمی‌آمد. من باید عرض کنم، خدای متعال که می‌داند، مردم ما هم که خوشبختانه می‌دانند، لیکن من هم این را بگویم و تثبیت شود که در این افتخار، شخص آقای رئیس جمهور، اشخاص یکایک شما وزرا محترم و مسؤولان بخشهای مختلف، سهیم و شریک هستید و این افتخارات، متعلق به شماست و توابش انشاءالله پیش خدای متعال، متعلق به شماست. همچنین همه کسانی که با شما در طول این سالهای بعد از جنگ تا امروز، همکاری کرده‌اند، بخشهای مختلف اداری و کارکنانی که وجود داشتند، از متخصصان و کارشناسان و مردم، انشاءالله که همه در این افتخار سهیم هستید.

وقتی که در یک کشور، توسعه‌ی سازندگی و زیرساخت‌های اقتصادی، صحیح و مستحکم بنا می‌شود و وقتی که حرکت سازندگی در کشور - به معنای واقعی کلمه - به وجود می‌آید؛ کشور از اعتلای سیاسی هم در داخل و خارج برخوردار می‌شود. یعنی اگر شما امروز می‌بینید که بحمد الله دولت جمهوری اسلامی و ملت ایران و کشور ما، هم در سطح جهان، از یک آبروی سیاسی برخوردار است و هم در داخل، زبان بدخواهان و بدگویان و عیب‌گیران و کسانی که عیب‌های کوچک را بزرگ می‌کنند و محسّنات بزرگ را ندیده می‌گیرند، تا حدود زیادی بسته است - اگرچه هیچ‌وقت زبان بدگویان به کلی بسته نخواهد شد؛ چون به طور کلی انگیزه‌های بدخواهی هرگز از بین نمی‌رود، لیکن تا حدودی زیادی این معنا هست - به‌خاطر این است که حرفی برای گفتن ندارند و خیلی از حرفهای را که می‌توانستند بگویند و می‌توانستند به عنوان بهانه ذکر کنند، دیگر ندارند. یعنی استحکام سیاسی تا حدود زیادی، ناشی از استحکام فعالیت‌های سازندگی در کشور است، که خوشبختانه این کار انجام گرفته است. در زمینه‌های فرهنگی هم کار شده است. اگرچه نه به اندازه‌ی کارهای زیر بنایی اقتصادی و آنچه مربوط به توسعه‌ی اقتصادی است، لیکن به‌رحال در آن زمینه هم، انصافاً کارهای باارزشی انجام گرفته است.

بیانات در دیدار جمعی از آزادگان 1369/05/29

ملت ایران باید به مدد اسلام و اتحاد و اتفاقشان، خود را قوی کنند. اگر ملت ما از لحاظ نظامی و اقتصادی و سیاسی و فرهنگی، در حد اعلا قدرت بود، می‌تواند زندگی خود و ملت‌های مسلمان را نجات بدهد. اگر قوی و مقتدر بود، اگر وضعی داشت که امید قدرتهای بزرگ و متجاوز را قطع کرد و به یأس مبدل نمود، برای جوامع اسلامی، الگو خواهد بود. اگر خدای ناکرده این ملت، اقتدار لازم و شایسته‌ی اسلامی را نداشته باشد، دشمنان طمع خواهند کرد، در زندگی او دست خواهند برد، تسلط پیدا خواهند کرد و همان بساط ننگین دوران گذشته را العیاذ بالله تجدید خواهند کرد.

ملت باید از لحاظ نظامی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی قوی باشد. تهدیدهای جهانی را مشاهده کنید، ببینید که قدرتهای بزرگ در چه فکری هستند. امروز، در همین منطقه‌ی خلیج فارس و خاورمیانه، استکبار جهانی و امریکا، در فکر توسعه‌ی قدرت و در فکر طرح‌های توسعه‌طلبانه‌ی خودشان هستند. این‌ها به فکر رفع تجاوز نیستند. خود این‌ها متجاوزند و تجاوزشان را در بسیاری از نقاط عالم، نشان داده‌اند. وجود این‌ها، برای ملت‌های اسلامی خطر است. این‌ها نمی‌توانند ایجاد امنیت بکنند. ملت مسلمان ما، باید به فکر باشد.

خطبه‌های نماز جمعه تهران 1368/07/28

به برکت هدایت امام و رهبر عظیم‌الشأنمان، از گذرگاه‌های بسیار خطرناکی گذشتیم. با قوت و قدرت، راه را ادامه می‌دهیم و کشور را می‌سازیم و قدرتمان را از لحاظ اقتصادی و نظامی و سیاسی و توانایی عظیم فرهنگی اضافه می‌کنیم و روز به روز در جامعه پیشرفت خواهیم کرد. ما مسلمانیم، قرآن در دست ماست و دل‌های ما به اسلام و قرآن وابسته است. قرآن فرموده است: «کنتم خیر أمة اخرجت للّاس». باید بهترین باشیم. باید پیش برویم و خواهیم رفت. شبهای تاریک و ظلمانی را گذرانده‌ایم، بازهم پاره‌های ابر فتنه را در هر زمانی با تمسک به خداوند و قرآن، از سر خواهیم گذراند.

بیانات در مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری 1368/05/12

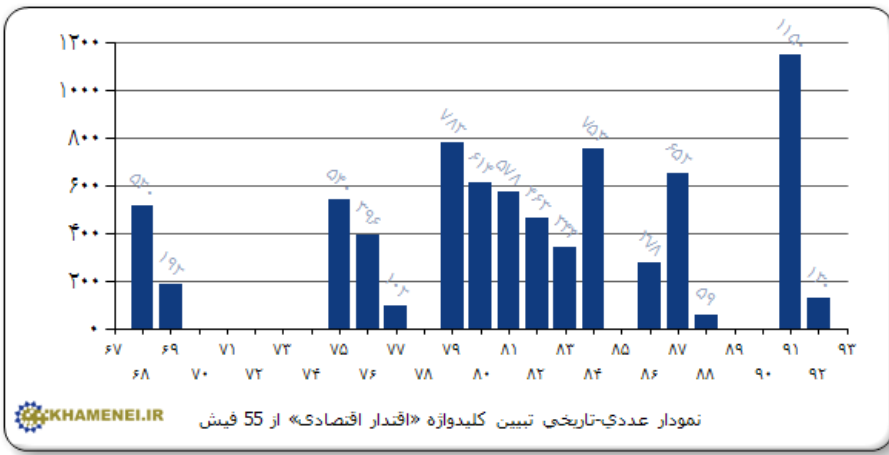
شکی نیست که فقدان امام بزرگوارمان را به‌هیچ‌وجه به معنای پایان یافتن راه یا تکلیف یا امید، به حساب نمی‌آوریم. پیامبر خدا (ص) از دنیا رفت و تازه فتوحات عظیمی مسلمان شروع شد. او، با ایجاد بنا و قاعده‌ی یک نظام عظیم جهانی، توانست جامعه‌ی اسلامی بسازد که قرن‌ها پس از رحلتش، به صورت مقام و قدرت اول سیاسی و اقتصادی و نظامی و اجتماعی، در دنیا خود را نشان داد.

بیانات در مراسم بیعت معلمان و دانش آموزان 1368/03/26

امروز استکبار جهانی و قلدرهای سیاسی عالم و امپراتوریهای زر و زور در سرتاسر جهان که در فساد و انحطاط غرقند، با اسلام و نظام اسلامی دشمن هستند؛ زیرا افشاگر و تهدیدکننده‌ی آن‌ها، اسلام و بیداری مسلمان است. طبیعی است هر کاری که علیه اسلام و نظام اسلامی و جمهوری اسلامی از عهده‌ی آن‌ها برآید، می‌کنند. در یک صورت، نظام جمهوری اسلامی می‌تواند خود را به‌طور کامل از خطر و آسیب دشمن مصون نگهدارد و آن، وقتی است که با اقتدار خویش آن‌ها را مأیوس کند. روزی که جمهوری اسلامی، با اثبات اقتدار سیاسی و اقتصادی خود و با اثبات قدرت ادامه‌ی زندگی، دشمن را مأیوس کرد، می‌توان اطمینان داشت که دشمن از توطئه دست خواهد کشید؛ چون احساس می‌کند تلاش او بی‌فایده است.

تلاش همه‌ی فشرها و آحاد مردم و مسئولان رتبه‌های اول و دوم و سوم در نظام دولتی باید این باشد که بر اقتدار نظام جمهوری اسلامی اضافه کنند، و اقتدار سیاسی و اقتصادی و نظامی حاصل نمی‌شود، مگر با سازندگی. تمام کسانی که در اداره و سازندگی کشور نقش دارند، باید تلاش خود را چند برابر کنند. در صحنه‌ی تولید، تولیدگران باید تا جایی که توان دارند، تولید کشور را بالا ببرند. بخشهای اداری و دولتی باید با حسن عمل و جلب اعتماد مردم و با ارایه‌ی خدمات مخلصانه به آن‌ها، بر کیفیت کارشان بیفزایند، و کسانی که در زمینه‌های فرهنگی برای مردم منبع الهام و ارشاد هستند، تلاش خود را اضافه کنند.

اگر استکبار جهانی و شیاطین عالم احساس کنند که جمهوری اسلامی ضعیف است، فشار را زیاد خواهند کرد. ما بحمد الله قوی هستیم و از ثبات لازم برخورداریم. سرمایه‌ی که جمهوری اسلامی ایران دارد - اعتماد مردم و پشتیبانی آن‌ها از نظام - گمان نمی‌کنم هیچ دولتی آن را داشته باشد. این نعمت را باید مسئولان و آحاد مردم حفظ کنند. در کشور ما، دولت و ملتی وجود ندارد؛ همه سربازان انقلاب هستند و باید هم باشند. همه باید روح سربازی برای انقلاب را حفظ کنند. در این خصوص، فرقی هم بین آحاد مردم و مسئولان و مقامات نیست. در قبال اسلام و نظام اسلامی، همه وظیفه‌ی واحدی دارند.

نمودار عددی-تاریخی تبیین کلیدواژه «اقتدار اقتصادی» از 55 فیش